

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. vasario 16 d.*

„Bendrijos dizainas — Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra — Registruoti Bendrijos dizainai, vaizduojantys radiatorių termosifonus — Ankstesni dizainai — Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas — Reglamento (EB) Nr. 216/96 1d straipsnis — Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalis — Nešališkumo principas — Apeliacinių tarybų sudėtis — Negaliojimo pagrindas — Individualių savybių nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 6/2002 6 straipsnis ir 25 straipsnio 1 dalies b punktas — EUIPO atliekamas teismo sprendimo, kuriuo panaikinami EUIPO apeliacinių tarybų sprendimai, vykdymas — Technologinių sprendimų gausa — Vertinimo data“

Sujungtose bylose T-828/14 ir T-829/14

Antrax It Srl, įsteigta Resanoje (Italija), atstovaujama advokato L. Gazzola,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), iš pradžių atstovaujamą P. Bullock, vėliau – L. Rampini ir S. Di Natale,

atsakovę,

kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

Vasco Group NV, ankstesnis pavadinimas – *Vasco Group BVBA*, įsteigta Dilsene (Belgija), atstovaujama advokato J. Haber,

dėl dviejų ieškinių, pareiktų dėl 2014 m. spalio 10 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimų (bylos R 1272/2013-3 ir R 1273/2013-3), susijusių su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūromis tarp *Vasco Group* ir *Antrax It*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininko pareigas einantis S. Gervasoni, teisėjai L. Madise ir Z. Csehi (pranešėjas),

posėdžio sekretorė A. Lamote, administratorė,

susipažinęs su ieškiniais, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai 2014 m. gruodžio 29 d.,

susipažinęs su EUIPO atsakymais į ieškinius, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. kovo 18 d.,

* Proceso kalba: italų.

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymais į ieškinius, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. balandžio 7 d.,

susipažinęs su dublikais, pateiktais Bendrojo Teismo kanceliarijai 2015 m. birželio 8 d.,

susipažinęs su 2016 m. rugpjūčio 5 d. sprendimu sujungti bylas T-828/14 ir T-829/14, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas galutinis sprendimas,

įvykus 2016 m. spalio 4 d. posėdžiui,

priima šį

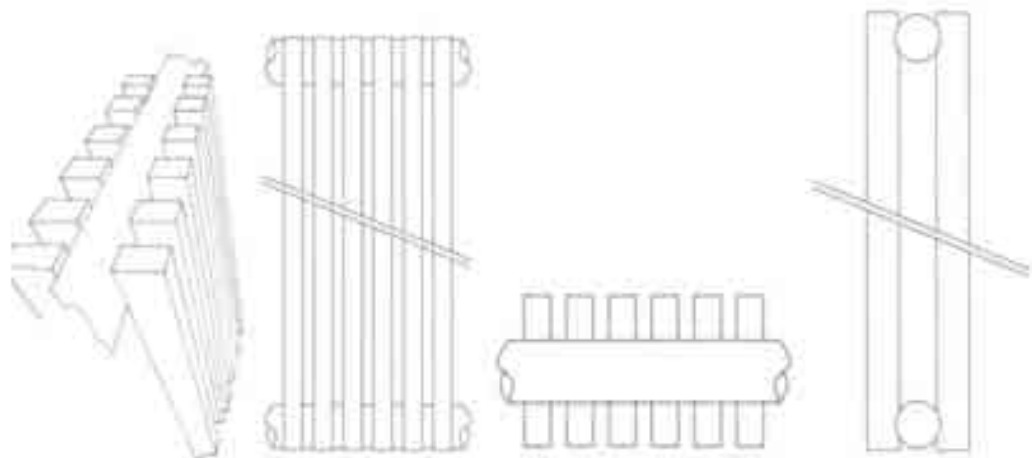
Sprendimą

Ginčo aplinkybės

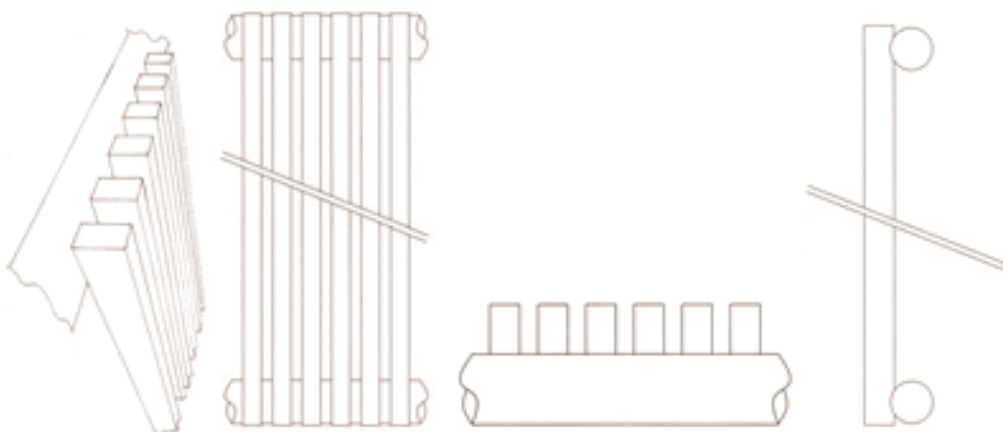
- 1 Ieškovė *Antrax It Srl* yra dviejų Bendrijos dizainų Nr. 000593959-0001 ir 000593959-0002, kurių paraiškos Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) buvo pateiktos 2006 m. rugsėjo 25 d. pagal 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizainų (OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142) ir apie kuriuos *Bendrijos dizainų biuletenyje* buvo paskelbta 2006 m. lapkričio 21 d., savininkė.

2 Dizainai, dėl kurių kilo ginčas, pavaizduoti taip:

— dizainas Nr. 000593959-0001 (ieškinys T-828/14):

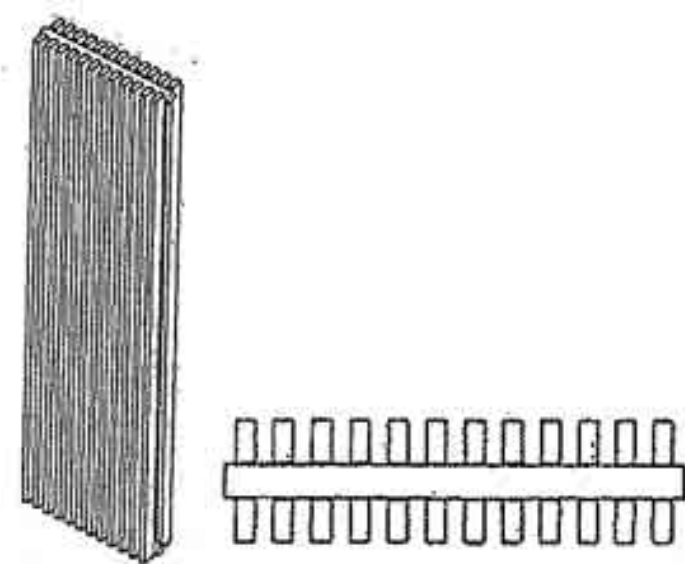
— dizainas Nr. 000593959-0002 (ieškinys T-829/14):

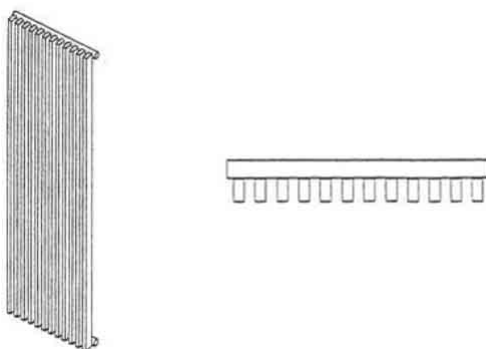
- 3 Registracijos paraiškose nurodyta, kad ginčijami dizainai skirti termosifonams (*modelli di termosifoni*), kurie naudojami šildymo radiatoriams, priskirtiems prie iš dalies pakeistos 1968 m. spalio 8 d. Lokarno sutarties dėl tarptautinės pramoninio dizaino klasifikacijos 23.03 klasės.
- 4 2008 m. balandžio 16 d. bendrovė, kurios teisių perėmėja yra įstojusi į bylą šalis *Vasco Group NV*, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 52 straipsniu, pateikė EUIPO prašymus pripažinti ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia. Savo prašymus įstojusi į bylą šalis grindė vokiškais dizainais Nr. 4 ir 5, kuriuos apima sudėtinė registracija Nr. 40110481.8, apie kurią buvo paskelbta 2002 m. rugsėjo 10 d. ir kuri galioja Prancūzijoje, Italijoje ir Benilukse kaip tarptautinė dizaino registracija DM/060899.

5 Ankstesni dizainai pavaizduoti taip:

— ankstesnis dizainas Nr. 5 (juo grindžiamas protestas dėl registracijos Nr. 000593959-0001, su kuria susijęs ieškinys T-828/14):

— ankstesnis dizainas Nr. 4 (juo grindžiamas protestas dėl registracijos Nr. 000593959-0002, su kuria susijęs ieškinys T-829/14):

- 6 Šie prašymai pripažinti registraciją negaliojančia grindžiami Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytu pagrindu, susijusiu su tuo, kad ginčijami dizainai neatitinka minėto reglamento 4–9 straipsniuose numatytų apsaugos sąlygų.
- 7 2009 m. rugsėjo 30 d. sprendimais Anuliavimo skyrius pripažino dizainų, dėl kurių kilo ginčas, registraciją negaliojančia dėl to, kad jie nėra nauji, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį.
- 8 2009 m. lapkričio 27 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 55–60 straipsniais, pateikė apeliaciją EUIPO dėl Anuliavimo skyriaus sprendimų.

- 9 2010 m. lapkričio 2 d. sprendimais (bylos R 1451/2009-3 ir R 1452/2009-3) EUIPO trečioji apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimus dėl to, kad juose nebuvo tinkamai motyvuotas registracijos pripažinimas negaliojančia dėl naujumo nebuvimo, ir pripažino dizainų, dėl kurių kilo ginčas, registraciją negaliojančia dėl individualių savybių nebuvimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį.
- 10 2011 m. vasario 11 d. ieškovė pareiškė ieškinius dėl šių sprendimų Bendrajame Teisme.
- 11 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimu *Antrax It / VRDT – THC (Šildymo radiatoriai)* (T-83/11 ir T-84/11, toliau – 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimas, EU:T:2012:592) Bendrasis Teismas panaikino 2010 m. lapkričio 2 d. sprendimus ir nurodė, kad Apeliacinė taryba neišnagrinėjo ieškovės argumento, susijusio su technologinių sprendimų gausa. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad technologinių sprendimų gausa, kuri galima dėl to, jog yra kitų termosifonų ar radiatorių dizainų, kurių pagrindinės savybės tokios pačios kaip ir nagrinėjamų dizainų, svarbi vertinant ginčijamų dizainų individualias savybes, nes dėl jos informuotas vartotojas greičiau pastebėtų šių skirtingų dizainų vidaus proporcijų skirtumus. Todėl Bendrasis Teismas panaikino 2010 m. lapkričio 2 d. sprendimus dėl nepakankamų motyvų, susijusių su technologinių sprendimų gausa.
- 12 Priėmus 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimą (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592), bylos buvo perduotos EUIPO ir joms buvo suteikti nauji numeriai – atitinkamai R 1272/2013-3 ir R 1273/2013-3. Bylos buvo paskirtos EUIPO trečiajai apeliacinei tarybai.
- 13 2014 m. vasario 13 d. Trečiosios apeliacinės tarybos pranešėjas abiejose bylose, minėtose šio sprendimo 12 punkte, paragino šalis per mėnesį pateikti pastabas ir įrodymus, susijusius su technologinių sprendimų gausos buvimu arba nebuvimu nagrinėjamame sektoriuje ir su bendru įspūdžiu, kurį nagrinėjami dizainai sukelia informuotam vartotojui.
- 14 2014 m. kovo 12 d. ieškovė pateikė pastabas ir įrodymus. Tą pačią dieną įstojusi į bylą šalis pateikė savo pastabas.
- 15 2014 m. spalio 10 d. sprendimais (toliau – ginčijami sprendimai) Trečioji apeliacinė taryba apeliacijas atmetė ir ginčijamų dizainų registraciją pripažino negaliojančia.
- 16 Apeliacinė taryba manė, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 6 dalį ji turi išnagrinėti technologinių sprendimų gausos nagrinėjamame sektoriuje ar rinkoje klausimą, nes Bendrasis Teismas 2012 m. lapkričio 13 d. sprendime (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592) nusprendė, jog prieš tai panaikintuose sprendimuose nebuvo tinkamai išnagrinėtas klausimas, susijęs su technologinių sprendimų gausa, dėl kurios informuoti vartotojai galėtų greičiau pastebėti skirtingų dizainų vidinių proporcijų skirtumus. Apeliacinė taryba manė, kad ji turi nustatyti, ar, remiantis šalių pateiktais įrodymais ir argumentais, nagrinėjamame sektoriuje egzistuoja technologinių sprendimų gausa dėl to, kad yra daug kitų dizainų, kurių pagrindinės savybės yra tokios pačios kaip nagrinėjamų dizainų (ginčijamų sprendimų 14, 17–19 ir 25 punktai). Apeliacinė taryba pažymėjo, kad šiuo atveju turėjo būti vertinamas termosifonų, o ne šildymo įrenginių sektorius (ginčijamų sprendimų 29 punktas).
- 17 Šiuo klausimu Apeliacinė taryba nusprendė, jog šalis, nurodžiusi technologinių sprendimų gausą, turėjo pateikti aiškius, tikslus, nuoseklius ir aktualius įrodymus (ginčijamų sprendimų 36, 41 ir 50 punktai). Iš esmės ji konstatavo, kad įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė norėdama įrodyti technologinių sprendimų gausą nagrinėjamame sektoriuje, buvo neišsamūs, nekokybiški ir turėjo būti nuoseklesni ir tikslesni. Be to, ji pažymėjo, kad ant katalogų, pridėtų prie 2014 m. kovo 12 d. pateiktų ieškovės pastabų, nėra datos, o jeigu ji ir yra, nurodyti 2004 ir 2006 m. (ginčijamų sprendimų 41–46 punktai).
- 18 Dėl dizainų, dėl kurių kilo ginčas, palyginimo Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, kad termosifonų ir šildomųjų vamzdžių formos ir išdėstymo skirtumai nusveria nedidelius jų gylio ar vidinių proporcijų, atstumo tarp vamzdžių ir vamzdžių skaičiaus skirtumus, kuriuos reikia išnagrinėti atidžiau (ginčijamų

sprendimų 52–62 punktai). Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad ginčijami dizainai neturi konkrečių individualių savybių, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį, nes informuotam vartotojui jų sukuriamas bendras išpūdis nesiskiria nuo to, kurį sukuria ankstesnių dizainų forma ir vaizdas (ginčijamų sprendimų 64 punktas).

Šalių reikalavimai

19 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamus sprendimus,
- pripažinti ginčijamų dizainų registracijos galiojimą ir negražinti bylų nagrinėti EUIPO,
- „konstatuoti, kad Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnis nesuderinamas su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu“,
- priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies solidariai atlyginti bylinėjimosi šiame procese išlaidas, o iš įstojusios į bylą šalies priteisti per procedūrą EUIPO patirtas bylinėjimosi išlaidas.

20 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinius,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

21 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinius ir pripažinti ginčijamų dizainų registraciją negaliojančia,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas per procedūrą EUIPO.

Dėl teisės

22 Savo ieškinius ieškovė iš esmės grindžia keturiais pagrindais. Jie susiję, pirma ir svarbiausia, su Apeliacinės tarybos nešališkumo pareigos, atsižvelgiant į Europos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 1 dalį, pažeidimu ir 1996 m. vasario 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 216/96, nustatančio Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) Apeliacinių tarybų darbo tvarką (OL L 28, 1996, p. 11, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 221), iš dalies pakeisto 2004 m. gruodžio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2082/2004 (OL L 360, 2004, p. 8), pažeidimu, antra, su Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio ir 61 straipsnio 6 dalies pažeidimu, trečia (papildomai), su minėto reglamento 6 straipsnio ir 63 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir teisėtų lūkesčių apsaugos, gero administravimo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu, ir, ketvirta (labiau papildomai), su to paties reglamento 6 straipsnio ir 62 straipsnio pirmo sakinio, susijusio su motyvavimo pareiga, pažeidimu.

23 Per teismo posėdį ieškovė nurodė pagrindą, susijusį su tuo, jog EUIPO pažeidė protingą terminą.

24 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalį proceso metu negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Vis dėlto pagrindas, kuriuo išplečiamas anksčiau teismui pateiktame ieškinyje tiesiogiai arba numanomai nurodytas pagrindas ir kuris yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti laikomas priimtiniu (žr. 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Moselland / VRDT* –

Renta Siete (DIVINUS), T-214/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:280, 69 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šiuo atveju ieškovė Bendrajame Teisme pripažino, kad jos nurodyto pagrindo, susijusio su protingo termino pažeidimu, nebuvo ieškinyje, kuriame Chartijos 41 straipsniu remiamasi tik nurodant Apeliacinės tarybos nešališkumo pareigos pažeidimą.

- 25 Taigi, kaip nurodo EUIPO, reikia atmesti kaip nepriimtina pagrindą, susijusį su tuo, kad EUIPO pažeidė protingą terminą.

Dėl pirmojo ieškinių pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 216/96 41 straipsnio 1 dalies pažeidimu

- 26 Iš esmės ieškovė nurodo savo teisės, kad jos bylos būtų nagrinėjamos nešališkai, kaip tai suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 1 dalį, pažeidimą ir Reglamento Nr. 216/96 pažeidimą. Remdamasi pirmuoju pagrindu ieškovė nurodo ir neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 216/96 1d straipsniu.
- 27 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti šį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

Dėl neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo

- 28 Pirmiausia ieškovė Bendrojo Teismo prašo konstatuoti, kad Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnis ir Chartijos 41 straipsnis yra nesuderinami. Šis prašymas išdėstytas ieškinių 19 ir 20 punktuose ir trečiajame ieškinių reikalavime.
- 29 EUIPO iš esmės nurodo, kad šis ieškovės prašymas nepriimtinas, nes Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos šioje srityje, ir kad tokią jurisdikciją turi tik Teisingumo Teismas.
- 30 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 2 dalį Apeliacinės tarybos sprendimus Bendrajam Teismui galima skųsti „dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, [minėto] reglamento arba bet kurios su jos [jų] taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais“. Šiuo atveju iš ieškovės ieškinių matyti, kad ji priekaištauja Apeliacinei tarybai taikius teisės aktą, kuris yra neteisėtas dėl nesuderinamumo su Chartija, kuri, kaip matyti iš SESV 6 straipsnio 1 dalies, turi tokia pačią teisinę galią kaip sutartys. Taigi, nors ieškovė aiškiai nenurodė SESV 277 straipsnio, ji rėmėsi minėtame straipsnyje nurodytu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu ir prašė, kad Bendrasis Teismas pripažintų, jog Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnis šioje byloje netaikytinas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Kik / VRDT*, T-120/99, EU:T:2001:189, 20 punktą).
- 31 Pagal SESV 277 straipsnį Europos Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo priimtas visuotinai taikomo akto netaikomumu Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti remiamasi vadovaujantis SESV 263 straipsnio antroje pastraipoje numatytais pagrindais, prie kurių priskiriamas ir sutarties pažeidimas. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką minėtas SESV 277 straipsnis yra bendrojo principo, užtikrinančio kiekvienos proceso šalies, siekiančios panaikinti sprendimą, kuris yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs, teisę ginčyti institucijų ankstesnių aktų, kurie yra skundžiamo sprendimo teisinis pagrindas, teisėtumą, jei ši šalis pagal SESV 263 straipsnį neturėjo teisės pareikšti tiesioginio ieškinio dėl šių aktų, kurių teises pasekmes ji tokiu būdu patiria, negalėdama reikalauti jų panaikinimo, išraiška (1979 m. kovo 6 d. Sprendimo *Simmenthal / Komisija*, 92/78, EU:C:1979:53, 39 punktas). Todėl tai, kad Reglamente Nr. 6/2002 neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas nėra aiškiai nurodytas kaip teisių gynimo priemonė, kuria teisių subjektai gali remtis Bendrajame Teisme prašydami panaikinti arba pakeisti [EUIPO] apeliacinės tarybos sprendimą, netrukdo šiems teisių subjektams remtis tokiu prieštaravimu tokia ieškinyje. Ši teisė išplaukia iš pirmiau minėto bendrojo teisės principo (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Kik / VRDT*, T-120/99, EU:T:2001:189, 21 punktą).

- 32 Reikia pažymėti, kad EUIPO argumentai, jog tik Teisingumo Teismas turi jurisdikciją pripažinti aktus nesuderinamais su Sąjungos teise, yra pateikti supainiojus minėtą jurisdikciją su Teisingumo Teismo išimtinę jurisdikciją, susijusia su prejudiciniais klausimais dėl galiojimo vertinimo pagal SESV 267 straipsnio antrą pastraipą. Reikia pabrėžti, kad šiuo atveju nenagrinėjamas klausimas, kurį pateikė byla nagrinėjantis valstybės narės teismas.
- 33 Vadinasi, reikia atmesti EUIPO argumentus, kad šis ieškovės prašymas nepriimtinas.
- 34 Dėl esmės ieškovė nurodo, kad Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnis, kuriame nenumatyta pareiga pakeisti Apeliacinės tarybos sudėtį, kai panaikinus sprendimą byla perduodama prieš tai sprendimą priėmusiai tarybai, yra nesuderinama su nešališkumo pareiga, kaip tai suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 1 dalį.
- 35 Chartijos 41 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanoma trumpesnę laiką“.
- 36 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnis suformuluotas taip:
- „1. Jei <...> [Europos Sąjungos] Teisingumo Teismo nutarime, iš dalies ar visiškai panaikinančiame Apeliacinės tarybos ar Didžiosios tarybos sprendimą, numatoma, kad Apeliacinės tarybos turi dar kartą peržiūrėti bylą, dėl kurios buvo priimtas sprendimas, Prezidiumas sprendžia, ar bylą perduoti sprendimą priėmusiai tarybai arba kitai tarybai, ar Didžiajai tarybai.
2. Kai byla perduodama kitai tarybai, į jos sudėtį negali įeiti joks narys, dalyvavęs priimant apskųstą sprendimą. Ši nuostata netaikoma, kai byla perduodama Didžiajai tarybai.“
- 37 Iš šios formuluotės nematyti, kad tuo atveju, kai byla perduodama Apeliacinei tarybai, priėmusiai panaikintą sprendimą, Prezidiumas privalo sudaryti Apeliacinę tarybą taip, kad į jos sudėtį neįeitų joks narys, dalyvavęs priimant ankstesnę sprendimą.
- 38 Primintina, kad procesas EUIPO apeliacinėse tarybose yra ne teisminio, o administracinio pobūdžio (žr. 2005 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Krüger / VRDT – Calpis (CALPICO)*, T-273/02, EU:T:2005:134, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 39 Bendrasis Teismas jau nusprendė, kad jokia teisės norma ar principas neprieštarauja tam, kad administracija pavestų tiems patiems tarnautojams pakartotinai išnagrinėti bylą vykdamą sprendimą, kuriuo buvo panaikintas sprendimas, ir kad nėra bendro principo, kylancio iš pareigos veikti nešališkai, pagal kurį administracinė ar teisminė institucija privalo grąžinti bylą kitai institucijai ar tos pačios institucijos kitokios sudėties padaliniui (dėl administracinės instancijos atliekamo situacijos nagrinėjimo žr. 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Schneider Electric / Komisija*, T-351/03, EU:T:2007:212, 185–188 punktus ir nurodytą EŽTT praktiką, o dėl sprendimą priimančio teismo sudėties žr. 2008 m. liepos 1 d. Sprendimo *Chronopost ir La Poste / UFEX ir kt.*, C-341/06 P ir C-342/06 P, EU:C:2008:375, 51–60 punktus ir juose nurodytą EŽTT praktiką).
- 40 Todėl darytina išvada, kad tai, jog Prezidiumas pagal Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnį po panaikinimo perduoda bylą Apeliacinei tarybai, priėmusiai ankstesnę sprendimą, ir neprivalo pakeisti šios Apeliacinės tarybos sudėties, nelaikoma administracijos nešališkumo pareigos, kaip tai suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 1 dalį, pažeidimu.
- 41 Todėl reikia atmesti neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą ir trečiąjį ieškovės reikalavimą.

Dėl Reglamento Nr. 216/96 ir Apeliacinės tarybos nešališkumo pareigos pažeidimo

- 42 Remdamasi pirmuoju pagrindu ieškovė nurodo ir savo teisės, kad jos bylos būtų nagrinėjamos nešališkai, kaip tai suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 1 dalį, pažeidimą, ir netiesiogiai Reglamento Nr. 216/96 pažeidimą. Ji nurodo, pirma, kad bylos buvo perduotos tai pačiai Apeliacinei tarybai, kurios sudėtyje buvo vienas iš Apeliacinės tarybos, priėmusios sprendimus, kuriuos Bendrasis Teismas panaikino, narių, antra, kad šios bylos turėjo būti grąžintos Didžiajai tarybai, kaip leidžiama pagal EUIPO taisykles, ir, trečia, kad Apeliacinei tarybai trūko bent jau subjektyvaus nešališkumo.
- 43 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis ginčija šiuos argumentus. Dėl bylų perdavimo panaikintus sprendimus priėmusiai Apeliacinei tarybai, kurios sudėtis iš dalies tokia pati, EUIPO pažymi, kad tokio perdavimo galimybė numatyta Reglamento Nr. 216/96 1d straipsnyje, kad ieškovė EUIPO neginčijo apeliacijų paskyrimo tai pačiai Apeliacinei tarybai ir galiausiai, kad tik tada, kai byla perduodama kitai Apeliacinei tarybai, ši sudaroma taip, kad joje nebūtų jokio nario, dalyvavusio priimant panaikintą sprendimą. Dėl galimybės bylą paskirti Didžiajai tarybai po to, kai Bendrasis Teismas panaikina sprendimą, EUIPO nurodo, kad šiuo atveju neįvykdytos Reglamento Nr. 216/96 1b straipsnio 1 ir 2 dalyse šiuo klausimu numatytos sąlygos.
- 44 Pirmiausia reikia atmesti kritiką dėl to, kad Prezidiumas bylas perdavė tai pačiai Apeliacinei tarybai, kurios sudėtyje buvo vienas iš Apeliacinės tarybos, priėmusios sprendimus, kuriuos panaikino Bendrasis Teismas, narių. Kaip nurodyta šios sprendimo 36 ir 37 punktuose, Prezidiumas nusprendė perduoti bylas tai pačiai Apeliacinei tarybai, nes pagal Reglamentą Nr. 216/96 jis neprivalo pakeisti šios Apeliacinės tarybos sudėties. Be to, iš šio sprendimo 38–40 punktų matyti, jog nešališkumo pareiga, kaip ji suprantama pagal Chartijos 41 straipsnio 1 dalį, nepažeidžiama vien dėl to, kad bylos grąžintos instancijai, į kurios sudėtį įeina šias bylas jau nagrinėję tarnautojai.
- 45 Antra, dėl argumento, kad Prezidiumas turėjo bylas perduoti Didžiajai tarybai, reikia priminti motyvus, kurie, remiantis Reglamentu Nr. 219/96, pateisina tai, kad Prezidiumas perduotų bylą Didžiajai tarybai.
- 46 Pagal Reglamento Nr. 216/96 1b straipsnio 3 dalį „Prezidiumas Apeliacinių tarybų prezidento siūlymu, pateiktu jo paties iniciatyva ar Prezidiumo nariui paprašius, gali perduoti bylą Didžiajai tarybai, jeigu mano, kad tai galima pagrįsti, atsižvelgiant į teisinį bylos sudėtingumą, bylos svarbumą ar ypatingas aplinkybes, pavyzdžiui, jeigu Apeliacinės tarybos yra priėmusios skirtingus sprendimus dėl byloje nagrinėjamo teisės klausimo“. To paties straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Apeliacinė taryba gali perduoti bylą nagrinėti Didžiajai tarybai, remdamasi tais pačiais kriterijais.
- 47 Šiuo atveju reikia nurodyti, kad, atsižvelgiant į susijusias Reglamento Nr. 216/96 1b straipsnio 3 dalies ir 1d straipsnio 1 dalies formuluotes, perdavimas Didžiajai tarybai yra paliktas Prezidiumo diskrecijai ir kad bet kuriuo atveju ieškovė nepateikė įrodymų, kurie patvirtintų, jog šiuo atveju buvo įvykdytos minėto reglamento 1b straipsnio 3 dalyje ir 1d straipsnio 1 dalyje numatytos bylos perdavimo Didžiajai tarybai sąlygos. Ji tik pažymi „sprendimo svarbą atsižvelgiant į Bendrojo Teismo pastabas“ ir „ginčo šiuo klausimu lygį“, tačiau nepateikia daugiau paaiškinimų dėl tariamos bylos svarbos. Faktas, kad 2012 m. lapkričio 13 d. Sprendimu (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592) buvo panaikinti 2010 m. lapkričio 2 d. sprendimai dėl to, kad juose nebuvo pakankamai motyvų dėl technologinių sprendimų gausos, nenurodo nei teisinio bylos sudėtingumo, nei bylos svarbumo ar ypatingų aplinkybių, kurios pagrįstų bylos perdavimą Didžiajai tarybai. Todėl, nesant būtinybės nagrinėti, ar dėl nurodyto pažeidimo gali būti panaikinami ginčijami sprendimai, šioje byloje bet kuriuo atveju nėra pagrindų, kurie pagrįstų bylų perdavimą Didžiajai tarybai.
- 48 Trečia, dėl argumento, susijusio su tariamai nepakankamu Apeliacinės tarybos subjektyviu nešališkumu, konstatuotina, jog ieškovė nepateikė jokio argumento dėl vieno ar kelių Apeliacinės tarybos narių asmeninio šališkumo.
- 49 Taigi reikia atmesti pirmąjį ieškinių pagrindą.

Dėl antrojo ieškinių pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio ir 61 straipsnio 6 dalies pažeidimu

- 50 Remdamasi antruoju pagrindu ieškovė siekia įrodyti, kad Apeliacinė taryba suklydo vertindama įrodymus, susijusius su technologinių sprendimų gausa, ir ginčijamų dizainų individualias savybes, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį. Todėl Apeliacinė taryba neįvykdė pareigos imtis 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimui (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592) vykdyti būtinų priemonių pagal minėto reglamento 61 straipsnio 6 dalį.
- 51 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis ginčija šiuos argumentus.
- 52 Pagal Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalies b punktą individualios savybės registruoto Bendrijos dizaino atveju turi būti vertinamos atsižvelgiant į informuotam vartotojui sukuriamą bendrą išpūdį. Toks išpūdis turi skirtis nuo išpūdžio, kuriame bet kurio dizaino, kuris visuomenei tapo prieinamas iki registracijos paraiškos pateikimo dienos arba, jei prašoma prioriteto, iki prioriteto datos. Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 2 dalyje patikslinama, kad atliekant šį vertinimą turi būti atsižvelgiama į dizainerio laisvės mastą kuriant tą dizainą.
- 53 Kaip matyti iš teismo praktikos, informuoto vartotojo atveju dizaino individualios savybės išplaukia iš bendro išpūdžio, kurį sukuria skirtumai arba „dējà vu“ nebuvimas atsižvelgiant į visus ankstesnius dizainus, nekreipiant dėmesio į skirtumus, kurie nepakankamai ryškūs, kad darytų įtaką minėtam bendram išpūdžiui, nors ir su daug nereikšmingų detalių, tačiau atsižvelgiant į skirtumus, kurie pakankamai ryškūs, kad sukurtų skirtingą visumos išpūdį (žr. 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Budziewska / VRDT – Puma (Šuolį darantis kačių šeimos gyvūnas)*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 54 Vertinant dizaino individualias savybes su visais iki šiol buvusiais dizainais reikia atsižvelgti į gaminio, kuriam dizainas taikomas arba kuriame jis panaudotas, pobūdį ir, be kita ko, į pramonės sektorių, kuriam jis priskiriamas (Reglamento Nr. 6/2002 14 konstatuojamoji dalis), dizainerio laisvės mastą kuriant dizainą, galimą technologinių sprendimų gausą, dėl kurios informuotas vartotojas gali greičiau pastebėti lyginamų dizainų skirtumus, ir į tai, kaip nagrinėjamas gaminyje yra naudojamas, ypač į jį naudojant atliekamus veiksmus (žr. 2013 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Šuolį darantis kačių šeimos gyvūnas*, T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 55 Jeigu technologinių sprendimų gausa nelaikoma ribojančia dizainerio laisvę, dėl jos vartotojai gali greičiau pastebėti dizainų, dėl kurių kilo ginčas, detalių skirtumus. Todėl dizainas dėl technologinių sprendimų gausos gali turėti individualių savybių dėl savybių, kurios, nesant tokios gausos, informuotam vartotojui nesukurtų skirtingo bendro išpūdžio (šiuo klausimu žr. 2014 m. kovo 12 d. Sprendimo *Tubes Radiatori / VRDT – Antrax It (Radiatorius)*, T-315/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:115, 87 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2015 m. spalio 29 d. Sprendimo *Roca Sanitario / VRDT – Villeroy & Boch (Vienos svirties vandens maišytuvai)*, T-334/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:817, 83 punktą).
- 56 Vertinant dizaino individualias savybes reikia atsižvelgti ir į informuoto vartotojo požiūrį. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką informuotas vartotojas yra ypač pastabus ir turi tam tikrų žinių apie ankstesnius technologinius sprendimus, t. y. apie su nagrinėjamu gaminiu susijusius ankstesnius dizainus, kurie buvo prieinami paraiškos registruoti ginčijamą dizainą pateikimo dieną arba, jei prašoma prioriteto, prašomo prioriteto dieną (2010 m. kovo 18 d. Sprendimo *Grupo Promer Mon Graphic / VRDT – PepsiCo (Apskritimo formos reklamai skirtas įtaiso vaizdavimas)*, T-9/07, EU:T:2010:96, 62 punktas; 2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Kwang Yang Motor / VRDT – Honda Giken Kogyo (Vidaus degimo variklis)*, T-11/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:447, 23 punktas ir 2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Kastenholz / VRDT – Qwatchme (Laikrodžių ciferblatai)*, T-68/11, EU:T:2013:298, 57 punktas).

- 57 Šiuo atveju, Apeliacinės tarybos nuomone, informuotas vartotojas yra toks, kuris perka šildymo radiatorius, kad juos įrengtų savo namuose, ir kuris, net ir nebūdamas pramoninio dizaino ekspertas (toks ekspertas yra architektas arba interjero dizaineris), žino apie tai, kas siūloma rinkoje, tendencijas, madą ir gaminių pagrindines savybes. Apeliacinė taryba teisingai manė, kad tokia apibrėžtis buvo patvirtinta 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimo 41 ir 42 punktuose (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592). Šios apibrėžties neginčijo ir bylos šalys.
- 58 Be to, Apeliacinė taryba manė, kad dėl to, jog nėra jokio konkretaus techninio ar teisinio suvaržymo, vamzdžių skerspjūvio ir kolektorių modelio formą dizaineris galėjo pasirinkti iš daugelio skirtingų variantų. Be to, Apeliacinė taryba teisingai manė, kad vertinimas, jog dizainerio laisvė šiuo atveju nebuvo suvaržyta, buvo patvirtintas 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimo (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592) 46–52 punktuose.
- 59 Kad pagrįstų antrąjį pagrindą, susijusį su Apeliacinės tarybos klaidomis, padarytomis vertinant įrodymus dėl technologinių sprendimų gausos, ieškovė iš esmės pateikia du kaltinimus. Kaip pirmąjį kaltinimą ieškovė nurodo tai, jog Apeliacinė taryba padarė klaidą, kai vertindama technologinių sprendimų gausą rėmėsi ginčijamų sprendimų paskelbimo data, t. y. 2014 m. spalio mėn. data, nors iš tikrųjų vertinimą reikėjo atlikti remiantis ginčijamų dizainų registracijos paraiškos padavimo data, t. y. 2006 m. rugsėjo mėn. data. Taigi Apeliacinė taryba klaidingai manė, kad technologinių sprendimų gausos įrodymai, kuriuos ieškovė pateikė 2014 m. kovo 12 d. pastabų priede ir kurie susiję su registracijos laikotarpiu (2004–2006 m.), nėra „aktualūs“. Šią klaidą patvirtina ir tai, kad ginčijamuose sprendimuose vartojamas esamasis laikas ir pateikiamos įvairios užuominos apie „aktualią“ situaciją atitinkamame sektoriuje.
- 60 EUIPO ginčija tai, kad sektoriaus prisotinimo analizė buvo atlikta ginčijamų sprendimų priėmimo dieną. Be kita ko, ji tvirtina, kad, net jeigu taip būtų, kadangi pateiktų įrodymų nepakanka tam, kad būtų įrodytas sektoriaus prisotinimas ginčijamų sprendimų priėmimo dieną, jų *a fortiori* nepakanka ir tam, kad būtų įrodyta technologinių sprendimų gausa ginčijamų dizainų registracijos paraiškos padavimo dieną, nes būtų nelogiška manyti, kad sektoriuje, kuriame buvo technologinių sprendimų gausa, vėliau tokios gausos nebeliko.
- 61 Apeliacinė taryba nusprendė, kad, atsižvelgiant, be kita ko, į 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimą (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592), prisotinimo nagrinėjamame sektoriuje idėja šiuo atveju negali būti nurodyta ar nustatyta *a priori* ir glaustai, kaip būdavo anksčiau. Ji manė, kad, atsižvelgiant į technologinių sprendimų gausos principo svarbą ir reikšmę ir siekiant nustatyti konkretaus dizaino individualias savybes, būtina, kad šalis, kuri juo remiasi, t. y. ieškovė, pateiktų pakankamai aiškius, tikslius ir nuoseklius įrodymus. Be to, ginčijamų sprendimų 41 punkte ji pridūrė, kad šie įrodymai turi būti aktualūs. Ji priminė, kad šiuo tikslu šalis nustatytas naujas terminas argumentams ir įrodymams šiuo klausimu pateikti. Ji nusprendė, kad konkrečiai dokumentai, kuriuos ieškovė pateikė 2014 m. kovo 12 d. pastabų priede, t. y. vieno iš jos katalogų ištraukos, įstojusios į bylą šalies katalogo ištraukos, penkių kitų sektoriaus įmonių katalogų (*Tubes*, *Tubor*, *The Radiator Company*, *Metalform* ir *Rondra*) ištraukos ir paveikslėlis, kuriame palyginamas pagal ginčijamus dizainus pagamintas radiatorius ir vienas iš ankstesnių dizainų, nebuvo išsamūs, nes katalogų ištraukose buvo parodyti tik keli šildymo radiatorių, kuriuos siūlo tik penki gamintojai, modeliai ir nebuvo nurodytas visas šių ar kitų gamintojų siūlomų gaminių asortimentas. Be to, Apeliacinė taryba pažymėjo, kad kai kurios radiatorių reprodukcijų kopijos buvo labai blogos kokybės, todėl ji negalėjo teisingai įvertinti jų linijų ir kontūrų, ir kad paveikslėliai buvo paimti iš katalogų, o ne iš dizainų registracijos paraiškų. Galiausiai ginčijamų sprendimų 46 punkte Apeliacinė taryba pažymėjo, kad nagrinėjamuose kataloguose nebuvo nurodyta data arba nurodyti 2004 ir 2006 m. Be to, Apeliacinė taryba nurodė, kad didelės pasiūlos atitinkamame sektoriuje įrodymai turi būti nuoseklesni ir tikslesni, pavyzdžiui, tai gali būti kiti katalogai ir dokumentai, susiję su daugelio konkuruojančių įmonių siūlomais gaminiais, sektoriaus ekspertų pareiškimai, gamintojų ir vartotojų asociacijų pareiškimai, atitinkamame sektoriuje veikiančių didžiųjų platintojų kainų sąrašai ir galiausiai trečiųjų bendrovių atlikti sektoriaus tyrimai. Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad visų pateiktų dokumentų nepakanka technologinių sprendimų gausos lygiui

nustatyti ir juo labiau ieškovės tvirtinimo dėl prisotinimo nagrinėjamame sektoriuje teisingumui patikrinti. Apeliacinė taryba pridūrė, kad kai kurie pateiktuose įrodymuose pavaizduoti dizainai net ir vizualiai skiriasi nuo kitų ieškovės pateiktų pavyzdžių.

62 Dėl ankstesnių EUIPO sprendimų, kurie svarbūs kalbant apie prisotinimą nagrinėjamame sektoriuje, o konkrečiai dėl 2008 m. balandžio 17 d. sprendimo (byla R 976/2007-3), kuriame pati Apeliacinė taryba nurodė, jog šildymo radiatorių (*radiator per riscaldamento*) sektoriaus prisotinimas „akivaizdus“, pažymėtina, jog Apeliacinė taryba iš esmės manė, kad ankstesnė jos praktika pakankama nuoroda laikytina tik tada, jei ji paremta dokumentais, kuriuose nedviprasmiškai pateikiama „aktuali faktinė situacija“, tačiau šiuo atveju taip nėra.

63 Visų pirma, iš teismo praktikos matyti, kad, remiantis Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio 1 dalimi, būtent ginčijamo dizaino registracijos paraiškos padavimo dieną reikia nagrinėti, ar ginčijamas dizainas turi individualių savybių, ir nustatyti galimą technologinių sprendimų gausą (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 29 d. Sprendimo *Vienos svirties vandens maišytuvai*, T-334/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2015:817, 87 punktą). EUIPO to neginčija.

64 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad, kaip nurodo ieškovė, Apeliacinė taryba suklydo dėl galimo technologinių sprendimų gausos buvimo vertinimo datos. Ginčijamų sprendimų 46 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad ieškovės pateikti katalogai, kuriuose buvo nurodyta data, „susiję su 2004 ir 2006 m.“ (ginčijamų sprendimų tekstas italų kalba suformuluotas taip: „Infine, occorre anche sottolineare che i cataloghi in questione sono non datati, o che quando presentano data, essi corrispondono agli anni 2004 e 2006“), taip pažymėdama, kad šie metai nesvarbūs vertinant technologinių sprendimų gausos buvimą. Bent jau 2006 m. katalogas atitinka ginčijamų dizainų registracijos metus, todėl svarbus vertinant technologinių sprendimų gausą. Be kita ko, pažymėtina, kad ginčijamų sprendimų 41 punkte Apeliacinė taryba patvirtino, jog, „vertinant šio veiksnio (t. y. technologinių sprendimų gausos) esminį pobūdį, negali būti daromos prielaidos ir jis turi būti vertinamas atsižvelgiant į visus aiškius, tikslus, nuoseklius ir aktualius įrodymus“, o tai rodo, kad technologinių sprendimų gausą ji vertino ginčijamų sprendimų priėmimo momentu. Tai patvirtina ginčijamų sprendimų 49 punktas, kuriame Apeliacinė taryba nurodė:

„[2007 ir 2008 m.] sprendimai, anksčiau (EUIPO) priimti dėl technologinių sprendimų gausos nagrinėjamame sektoriuje, kuriais rėmėsi savininkė, nėra pakankama nuoroda, jeigu jie neparemti dokumentais, kuriuose nedviprasmiškai pateikiama „aktuali faktinė situacija <...>“

65 Sąvoka „aktuali faktinė situacija“, esant tokioms aplinkybėms, negali būti susijusi su 2006 m.

66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, jog vertindama technologinių sprendimų gausą Apeliacinė taryba pasirinko klaidingą datą. Priešingai, nei tvirtina EUIPO, įvairios nuorodos į aktualią faktinę situaciją, paminėtos šio sprendimo 64 punkte, aplinkybė, kad 2004 ir 2006 m. katalogai nebuvo laikomi susijusiais su teisingu laikotarpiu, ir esamojo laiko vartojimas svarbiuose ginčijamų sprendimų punktuose yra įrodymai, kurių kaip visumos šiuo atveju pakanka tam, kad būtų įrodyta tokia klaida.

67 Be to, reikia atmesti EUIPO argumentus, pagal kuriuos tai, kad Apeliacinė taryba manė, jog ginčijamų sprendimų priėmimo momentu prisotinimo sektoriuje nebuvo, rodo, kad jos negalėjo būti ir aštuoneriais metais anksčiau, nes nelogiška manyti, kad, sektoriuje, kuriame prieš tai buvo technologinių sprendimų gausa, vėliau tokios gausos nebeliko. Pirma, klaidinga tvirtinti, kad Apeliacinė taryba ginčijamuose sprendimuose manė, jog ginčijamų sprendimų priėmimo momentu prisotinimo atitinkamame sektoriuje nebuvo. Ji tik nurodė, jog ginčijamų sprendimų priėmimo momentu technologinių sprendimų gausa teisiniu požiūriu nebuvo pakankamai įrodyta. Antra, šis argumentas yra tik nepagrįstas tvirtinimas, kadangi EUIPO neįrodė, kodėl technologinių sprendimų gausa negali keistis per ilgą aštuonerių metų laikotarpį.

68 Konstatuotina, kad dėl Apeliacinės tarybos klaidos ginčijami sprendimai negali būti panaikinti.

- 69 Iš tikrųjų, nors ji klaidingai tvirtino, jog 2004 ir 2006 m. katalogai nesusiję su metais, kurie svarbūs jos atliekamam vertinimui, vis dėlto Apeliacinė taryba juos išnagrinėjo ir, remdamasi kitomis svarbiomis aplinkybėmis, padarė išvadą, kad jų nepakanka technologinių sprendimų gausai nustatyti. Taigi ginčijamų sprendimų 40 punkte ji pažymėjo, jog 2004 m. katalogų (*Tubor*) ir 2006 m. katalogų (*The Radiator Company*) ištraukų nepakako dėl pateiktų dizainų skaičiaus, dėl to, kad juose nepateiktas visas šių gamintojų siūlomų prekių asortimentas (du dizainai *Tubor* kataloge ir trys dizainai *The Radiator Company* kataloge) ir kad 2006 m. *The Radiator Company* katalogo paveikslėliai (dizainai *Volcano* ir *Volcano Verticale*) buvo prastos kokybės. Be kita ko, konstatuodama, kad pateiktos katalogų ištraukos susijusios tik su penkiais gamintojais, ji atsižvelgė būtent į 2004 ir 2006 m. katalogus. Apeliacinė taryba manė, kad įrodymai turėjo būti nuoseklesni ir tikslesni, pavyzdžiui, tai galėjo būti kiti katalogai ir dokumentai, susiję su daugelio konkuruojančių įmonių siūlomais gaminiais, sektoriaus ekspertų pareiškimai, gamintojų ir vartotojų asociacijų pareiškimai, atitinkamame sektoriuje veikiančių didžiųjų platintojų kainų sąrašai ir galiausiai trečiųjų bendrovių atlikti sektoriaus tyrimai, tačiau ieškovė pateikė tik kelis paveikslėlius iš penkių radiatorius gaminančių įmonių katalogų. Be to, ginčijamų sprendimų 44 punkte Apeliacinė taryba pažymėjo, kad tam tikri kataloguose pateikti dizainų pavyzdžiai vizualiai skyrėsi nuo kitų pavyzdžių, ypač pateiktų 2006 m. *The Radiator Company* kataloge, ir tuo remdamasi nurodė, jog šie pavyzdžiai netiko tam, kad įrodytų dizainų, labai panašių į nagrinėjamus dizainus, buvimą ir technologinių sprendimų gausą. Šie tvirtinimai, susiję su nepakankamu įrodymų skaičiumi ir tuo, kad jie nesvarbūs, tinka ir kalbant apie technologinių sprendimų gausos vertinimą ginčijamų dizainų registracijos paraiškų padavimo dieną.
- 70 Todėl galiausiai reikia konstatuoti, jog Apeliacinė taryba teisingai manė, jog įrodymai, susiję su technologinių sprendimų gausos vertinimui svarbiu laikotarpiu (visų pirma 2006 m. įrodymai), yra nepakankami dėl savo skaičiaus, kokybės ir svarbos.
- 71 Vadinas, pirmajam kaltinimui negalima pritarti.
- 72 Antrasis ieškovės kaltinimas susijęs su tuo, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į įrodymus dėl rinkos prisotinimo, kuriuos ji pateikė per ankstesnes EUIPO procedūras, kuriose buvo priimti 2010 m. lapkričio 2 d. sprendimai.
- 73 Pirma, reikia priminti, kad, priėmus 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimą (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592), pranešėjas paragino šalis pateikti visus pageidaujamus pateikti įrodymus ir pastabas technologinių sprendimų gausos klausimu. Ieškovė savo pastabas ir įrodymus šiuo klausimu pateikė 2014 m. kovo 12 d. Šie įrodymai, pridėti prie ieškovės 2014 m. kovo 12 d. pastabų, tinkamai išvardyti ginčijamų sprendimų 39 punkte. Be to, ginčijamų sprendimų 48–51 punktuose Apeliacinė taryba paminėjo ankstesnę EUIPO praktiką šiuo klausimu.
- 74 Reikia pažymėti, kad dokumentai, aiškiai nurodyti ginčijamuose sprendimuose, nėra vieninteliai dokumentai, kuriuos nagrinėjo Apeliacinė taryba, nes ginčijamų sprendimų 39 punktą pradedamas žodžiu „konkrečiai“, kuris pažymi, kad ieškovės pateiktų dokumentų, susijusių su technologinių sprendimų gausa, sąrašas nėra išsamus ir kad Apeliacinė taryba analizę atliko remdamasi ir kitais dokumentais. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Apeliacinė taryba neturi išsamiai išdėstyti visų argumentų, kuriuos šalys jai pateikė; motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti Apeliacinės tarybos sprendimo priėmimo priežastis ir suteikia kompetentingam teismui pakankamai informacijos, kad šis galėtų vykdyti jam priklausančią kontrolę (pagal analogiją žr. 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Reber / VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, EU:T:2008:268, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 75 Antra, reikia konstatuoti, kad ieškovės pateikti technologinių sprendimų gausos įrodymai buvo pripažinti nepakankamais tam, kad būtų galima nustatyti technologinių sprendimų gausą susijusiame sektoriuje, kaip matyti iš ginčijamų sprendimų 41 punkto.

- 76 Trečia, dėl dokumentų, pridėtų prie ieškovės 2008 m. rugsėjo 3 d. pastabų, t. y. dėl „E.CO.TERM“ (*Cordivari*) ir „Runtal“ radiatorių nuotraukų, konstatuotina, kad jos negali pakeisti ginčijamuose sprendimuose pateikto tvirtinimo, jog įrodymai nepakankami. Kalbama apie kelias radiatorių nuotraukas, kurios pateiktos tik trijuose puslapiuose. Ant vienintelės nuotraukos, kurioje matomi šeši vienas kitą užstojantys *Cordivari* radiatoriai (be kita ko, prastai matomi), nurodyta 1997 m. data, t. y. devyneriais metais ankstesnė už datą, kurią turėtų būti vertinama technologinių sprendimų gausa; be to, joje matomi radiatoriai, iš kurių keturi neturi tokių pačių savybių, kokias turi nagrinėjami dizainai. Tas pats pasakytina apie šešias nuotraukas, kuriose matomi „Runtal“ radiatoriai, iš kurių du visiškai nepanašūs į nagrinėjamus. Be to, ant šių nuotraukų nėra datos arba, jeigu nuorodą į kainų sąrašą galima laikyti data, bet kuriuo atveju juose nurodyta 2000 m. data. Dėl 2009 m. rugpjūčio 6 d. ieškovės pastabų konstatuotina, kad ieškovė nepateikia jokie argumentu, kuris galėtų patvirtinti, jog kartu pateikiami įrodymai gali įrodyti technologinių sprendimų gausą. Todėl konstatuotina, jog ieškovė neįrodė, kokie technologinių sprendimų gausos įrodymai nebuvo išnagrinėti, tačiau buvo pakankamai svarbūs ir lemiami, kad pakeistų Apeliacinės tarybos sprendimą.
- 77 Vadinas, reikia atmesti antrąjį kaltinimą ir visą antrąjį pagrindą.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo pagrindų, kurie suformuluoti kaip papildomi ir yra susiję su Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio, 63 straipsnio 1 dalies, teisėtų lūkesčių apsaugos, gero administravimo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu ir, kiek tai susiję su EUIPO pareiga motyvuoti sprendimus, Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio ir 62 straipsnio pirmo sakinio pažeidimu

- 78 Remdamasi trečiuoju ir ketvirtuoju pagrindais, kurie pateikti kaip papildomi, ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, jog ji atsiribojo nuo ankstesnio savo pačios sprendimo, priimto 2008 m. balandžio 17 d. (byla R 976/2007-3), kuri ieškovė pateikė kaip įrodymą ir kuriame Apeliacinė taryba pripažino akivaizdų šildymo radiatorių rinkos prisotinimą. Remdamasi ketvirtuoju pagrindu, kuris pateiktas kaip dar labiau papildomas, ieškovė kritikuoja pernelyg glaustus šios požiūrio permainos priežasčių motyvus, pateiktus ginčijamų sprendimų 51 punkte.
- 79 EUIPO ir į bylą įstojusi šalis ginčija šiuos argumentus.
- 80 Šiuo atveju ginčijamų sprendimų 48 ir 49 punktuose Apeliacinė taryba nusprendė, kad, nepaisant ieškovės paminėtų Anuliuojamo skyriaus išvadų 2007 m. balandžio 12 d. sprendime ir Apeliacinės tarybos išvadų 2008 m. balandžio 17 d. sprendime (byla R 976/2007-3), ieškovės pateikti dokumentai negali būti laikomi pakankamais tam, kad įrodytų, jog nagrinėjamo sektoriaus prisotinimas yra toks didelis, jog informuotas vartotojas atkreiptų dėmesį į lyginamų dizainų skirtumus. Apeliacinė taryba nusprendė, kad nepakanka nuorodos į ankstesnius EUIPO sprendimus dėl nagrinėjamo sektoriaus prisotinimo, jei jie neparemti dokumentais, kuriuose nedviprasmiškai pateikiama aktuali faktinė situacija, kuri negali būti preziumuojama, nes technologinių sprendimų gausa negali būti pagrįsta vien tik plačiai žinomu faktu. Ginčijamų sprendimų 50 punkte Apeliacinė taryba pažymėjo, kad, atsižvelgiant į technologinių sprendimų gausos sąvokos svarbą, ypač šių bylų kontekste, būtina, kad savininkė pateiktų pakankamai aiškius, tikslus ir nuoseklius įrodymus, o ne kelis paveikslėlius iš katalogų arba, kaip šiuo atveju, paprasčiausią nuorodą į ankstesnius EUIPO arba apeliacinių tarybų sprendimus. Ginčijamų sprendimų 51 punkte Apeliacinė taryba priminė, kad EUIPO sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas tik remiantis Reglamentu Nr. 6/2002, kurio aiškinimą pateikė Sąjungos teismas, o ne ankstesne EUIPO praktika. Be to, Apeliacinė taryba priminė, kad, vadovaudamasi vienodo požiūrio ir gero administravimo principais, EUIPO turi atsižvelgti į sprendimus dėl panašių prašymų ir išsamiai išsiaiškinti klausimą, ar reikia priimti tokį patį sprendimą, tačiau šių principų taikymas turi būti suderinamas su teisėtumo principo užtikrinimu. Taigi ginčijamo dizaino savininkas negali savo naudai remtis kitų naudai padarytais neteisėtais veiksmais siekdamas, kad būtų priimtas toks pats sprendimas; kiekvienu konkrečiu atveju turi būti atliekamas išsamus tyrimas.

- 81 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti ketvirtąjį ieškinių pagrindą, iš esmės susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu.
- Dėl pareigos motyvuoti pažeidimo
- 82 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 6/2002 62 straipsnio pirmą sakinį EUIPO sprendimai turi būti motyvuoti. Ši pareiga motyvuoti yra tokios pačios apimties kaip ir iš SESV 296 straipsnio išplaukianti pareiga, pagal kurią aktą priėmusio subjekto argumentai turi atsispindėti aiškiai ir nedviprasmiškai. Jos tikslas yra dvigubas: pirma, leisti suinteresuotiesiems asmenims sužinoti teisės akto priėmimo pagrindus tam, kad galėtų ginti savo teises, ir, antra, leisti Sąjungos teismui vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę (pagal analogiją žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Gucci / VRDT – Chang Qing Qing (GUDDY)*, T-389/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:378, 16 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 83 2012 m. lapkričio 13 d. sprendime (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592) Bendrasis Teismas konstatavo, kad Apeliacinė taryba nepateikė jokių motyvų dėl ieškovės argumentų, susijusių su technologinių sprendimų gausa, ir atmetė juos kaip neįrodytus (2012 m. lapkričio 13 d. sprendimo T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592, 79, 87 ir 97–99 punktai).
- 84 Po to, kai buvo priimtas šis sprendimas, ieškovė Apeliacinei tarybai 2014 m. kovo 12 d. pastabose nurodė Anuliavimo skyriaus 2007 m. balandžio 12 d. sprendimą ir 2008 m. balandžio 17 d. Trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą, kuriuose atitinkamai konstatuojama radiatorių sektoriaus prisotinimas ir akivaizdus prisotinimas.
- 85 Atsižvelgiant į šio sprendimo 80 punkte primintus ginčijamų sprendimų 48–51 punktus, reikia konstatuoti, jog, priešingai, nei nurodo ieškovė, ginčijami sprendimai yra pakankamai motyvuoti, kalbant apie priežastis, dėl kurių Apeliacinė taryba nepripažino akivaizdaus nagrinėjamos rinkos prisotinimo, priešingai, nei matyti iš ankstesnių EUIPO sprendimų. Iš tikrųjų ginčijamų sprendimų 48 ir 49 punktuose Apeliacinė taryba paaiškino, kad nurodyti ankstesni EUIPO sprendimai negali būti laikomi pakankama nuoroda, jeigu jie neparemti dokumentais, kuriuose nedviprasmiškai pateikiama „aktuali“ faktinė situacija, kuri negali būti preziumuojama, nes technologinių sprendimų gausa negali būti pagrįsta vien tik plačiai žinomu faktu. Nors aktualios faktinės situacijos nurodymas patvirtina, kad buvo pasirinkta klaidinga vertinimo data, iš motyvų aiškiai matyti, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog ankstesnė jos praktika turi būti paremta svarbiais įrodymais tą dieną, kurią turi būti įvertinta technologinių sprendimų gausa. Be to, ginčijamų sprendimų 51 ir 52 punktuose Apeliacinė taryba priminė nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią EUIPO nesaisto jos pačios praktika, ir tai, kad vienodo požiūrio ir gero administravimo principų taikymas turi būti suderinamas su teisėtumo principu; kiekvienu konkrečiu atveju turi būti atliekamas išsamus tyrimas. Iš šių motyvų matyti, kad Apeliacinė taryba manė, jog privalo atsiriboti nuo konstatavimo jos ankstesniuose sprendimuose, nes jis nebuvo pakankamai pagrįstas ir galėjo būti neteisėtas. Klausimas, ar šie motyvai svarbūs, priskirtinas prie ginčijamų sprendimų nagrinėjimo iš esmės.
- 86 Ieškovės tvirtinimas, kad ginčijamuose sprendimuose nenurodyta, kokios aplinkybės leidžia patvirtinti rinkos prisotinimą arba jį paneigti, yra nesvarbus, nes ginčijamuose sprendimuose Apeliacinė taryba pateikia kitų motyvų, kuriais paaiškinama, kodėl ji nekonstatavo taip, kaip buvo konstatuota ankstesniuose EUIPO sprendimuose.
- 87 Iš viso to, kas išdėstyta, išplaukia, kad pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu, reikia atmesti.

– Dėl Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalies, teisėtų lūkesčių apsaugos, vienodo požiūrio ir gero administravimo principų pažeidimo

- 88 Ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai dėl to, kad ji šiuo atveju nekonstatavo taip, kaip buvo konstatuota ankstesniame jos 2008 m. balandžio 17 d. sprendime (byla R 976/2007-3), kuriame buvo pripažintas akivaizdus šildymo radiatorių rinkos prisotinimas. Ieškovė nurodo, kad tai, jog Apeliacinė taryba atsiribojo nuo tokio ankstesnio faktinio konstatavimo, yra Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalies, teisėtų lūkesčių apsaugos principo, vienodo požiūrio principo ir gero administravimo principų pažeidimas. Ieškovė remiasi, be kita ko, teismo praktika, pagal kurią, atsižvelgdama į šiuos du nurodytus principus, EUIPO turi, nagrinėdama paraišką įregistruoti, atsižvelgti į sprendimus, kurie jau buvo priimti dėl panašių paraiškų, ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą. Ieškovė mano, kad, atsižvelgdama į šias pareigas, Apeliacinė taryba negalėjo pakeisti nuomonės dėl tokio faktinio klausimo kaip rinkos prisotinimas, nebent būtų susiklosčiusios aplinkybės, kurios paaikšintų tokią požiūrio permainą, t. y. aplinkybės, kurių ji bet kuriuo atveju nepaaikškino.
- 89 EUIPO ir įstojusi į bylą šalis ginčija šiuos argumentus. EUIPO, be kita ko, nurodo, kad būtent 2014 m. kovo 12 d. Sprendime *Radiateur* (T-315/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:115, 87 punktą) buvo nustatytas reikalavimas įrodyti technologinių sprendimų gausą pateikiant įrodymus ir buvo nustatytas draudimas preziumuoti atitinkamo sektoriaus prisotinimą arba jį laikyti paprastu plačiai žinomumu, kaip buvo daroma ankstesniuose sprendimuose.
- 90 Bendrasis Teismas pažymi, kad, priešingai, nei tvirtina EUIPO, 2014 m. kovo 12 d. Sprendime *Radiateur* (T-315/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:115) nebuvo nustatytas reikalavimas įrodyti technologinių sprendimų gausą pateikiant įrodymus ir juo nebuvo uždrausta prireikus prisotinimą laikyti plačiai žinomumu. Šio sprendimo 87 punkte pateikta aliuzija į tai, kad dėl technologinių sprendimų gausos, kai ji neginčijama, informuotas vartotojas gali greičiau pastebėti nagrinėjamų dizainų detalių skirtumus, netrukdo Apeliacinei tarybai manyti, kad technologinių sprendimų gausa yra akivaizdi. „Neginčijamas“ faktas reiškia tik tai, kad faktas pripažintas tikru ir tikslu. Taigi plačiai žinomas faktas paprastai yra faktas, kurį „bet kuris asmuo gali žinoti arba sužinoti iš viešai prieinamų šaltinių“ (2004 m. birželio 22 d. Sprendimo *Ruiz-Picasso ir kt. / VRDT – DaimlerChrysler (PICARO)*, T-185/02, EU:T:2004:189, 29 punktą). Plačiai žinoma aplinkybė yra tokia aplinkybė, kurią visi pripažįsta tikra tokios apimties, kad nėra būtinybės jos įrodinėti.
- 91 Be to, primintina, jog Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, „nagrinėdama iškeltas bylas, [EUIPO] savo iniciatyva atlieka faktų ekspertizę“, „tačiau, nagrinėjant paraiškas dėl negaliojimo paskelbimo, veiksmai, atliekant tokią ekspertizę, yra apriboti tiksliai šalių nurodytais faktais, įrodymais ir argumentais bei prašomu teisių gynimo būdu“. Šioje nuostatoje įtvirtinta rūpestingumo pareiga, pagal kurią kompetentinga institucija privalo atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas konkrečiu atveju svarbias faktines ir teisines aplinkybes (pagal analogiją žr. 2011 m. liepos 15 d. Sprendimo *Zino Davidoff / VRDT – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE)*, T-108/08, EU:T:2011:391, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 92 Šiuo atveju ieškovė neįrodė, kodėl tai, kad nebuvo konstatuotas akivaizdus atitinkamo sektoriaus prisotinimas, yra minėtos nuostatos pažeidimas, nes šioje nuostatoje tik nurodyti elementai, kuriuos EUIPO turi išnagrinėti, ir joje nenurodoma, koks turi būti tokio nagrinėjimo rezultatas. Tai, kad jos galutinė pozicija neatitinka ieškovės pozicijos, nėra Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalies pažeidimas.
- 93 Dėl priekaišto, susijusio su teisėtų lūkesčių apsaugos, vienodo požiūrio ir gero administravimo principų pažeidimu, pažymėtina, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip Europos Sąjungos prekių ženklo, kuriuos EUIPO apeliacinės tarybos priima remdamosi 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1), priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl apeliacinių

tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis minėtu reglamentu, o ne ankstesne apeliacinių tarybų praktika (2007 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Alcon / VRDT*, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 65 punktas ir 2005 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Sadas / VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, EU:T:2005:420, 71 punktas). Teisingumo Teismas nusprendė, kad, atsižvelgdama į vienodo požiūrio ir gero administravimo principus, EUIPO turi, nagrinėdama paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, atsižvelgti į sprendimus, kurie jau buvo priimti dėl panašių paraiškų, ir ypatingą dėmesį skirti klausimui, ar reikia priimti tokį patį sprendimą. Vis dėlto ji pridūrė, kad vienodo požiūrio ir gero administravimo principai turi būti suderinami su teisėtumo užtikrinimu. Todėl asmuo, prašantis įregistruoti žymenį kaip prekių ženklą, negali savo labui remtis kitų naudai padarytais galbūt neteisėtais veiksmais, siekdamas, kad būtų priimtas toks pat sprendimas. Be to, dėl priešasčių, susijusių su teisiniu saugumu ir, konkrečiai kalbant, geru administravimu, visos registracijos paraiškos turi būti nagrinėjamos griežtai ir išsamiai, siekiant, kad prekių ženklai nebūtų įregistruoti nepagrįstai. Šis nagrinėjimas turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju. Iš tikrųjų žymens registracija kaip prekių ženklo priklauso nuo konkrečių kriterijų, kurie taikomi atsižvelgiant į faktines nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir kurie skirti patikrinti, ar nagrinėjamam žymeniui taikomas kuris nors atmetimo pagrindas (2011 m. kovo 10 d. Sprendimo *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 74–77 punktai). Ši teismo praktika, paminėta ginčijamų sprendimų 51 punkte, pagal analogiją taikytina prašymų pripažinti dizainų registraciją negaliojančia nagrinėjimui.

- 94 Konkrečiai dėl kaltinimo Apeliacinei tarybai, kad ginčijamų sprendimų 35 punkte ji netikėtai pareikalavo svaresnių rinkos prisotinimo įrodymų, nei reikalavo anksčiau, nors ieškovė jau nebegalėjo pateikti naujų įrodymų, pakanka pažymėti, kad ieškovė, priešingai, nei ji tvirtina, tikrai turėjo progų pateikti įrodymų ir pastabų dėl technologinių sprendimų gausos po to, kai buvo priimtas 2012 m. lapkričio 13 d. sprendimas (T-83/11 ir T-84/11, EU:T:2012:592), nes pranešėjas ragino šalis tai padaryti Bendrajam Teismui priėmus sprendimą, – tai, be kita ko, ieškovė ir padarė 2014 m. kovo 12 d. Bet kuriuo atveju Apeliacinė taryba nepažeidė teisėtų lūkesčio apsaugos principo.
- 95 Todėl reikia atmesti trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus ir pačius ieškinius.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 96 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 97 Kadangi šiuo atveju ieškovė pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.
- 98 Be to, įstojusi į bylą šalis reikalavo priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, kurias ji patyrė vykstant administracinei procedūrai EUIPO. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 190 straipsnio 2 dalį šalių patirtos būtinosios išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu Apeliacinėje taryboje, laikomos atlygintinomis. Tačiau tai negalioja bylinėjimosi išlaidoms, patirtoms vykstant procedūrai Anuliavimo skyriuje. Todėl įstojusios į bylą šalies prašymas, kad ieškovė, kuri pralaimėjo bylą, padengtų per administracinę procedūrą EUIPO patirtas bylinėjimosi išlaidas, gali būti patenkintas tik dėl būtinųjų išlaidų, kurių įstojusi į bylą šalis patyrė per procedūrą Apeliacinėje taryboje (šiuo klausimu žr. 2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Devinlec / VRDT – TIME ART (QUANTUM)*, T-147/03, EU:T:2006:10, 115 punktą). Reikia patikslinti, kad tai taikoma procedūroms R 1272/2013-3 ir R 1273/2013-3 Apeliacinėje taryboje.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinius.**
- 2. *Antrax It Sarl* padengia savo, Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) ir *Vasco Group NV* patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, kurias *Vasco Group* patyrė per procedūras Apeliacinėje taryboje (bylos R 1272/2013-3 ir R 1273/2013-3).**

Gervasoni

Madise

Csehi

Paskelbta 2017 m. vasario 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.